

POSĄDZONY (5) *part praet pass pf*

Oba o jasne.

pl N m pers posądz(e)ni (3); -ęni (1), -(e)ni (2). \diamond *G* posądzonych (1). \diamond *A subst* posądzoné (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. posądzić.

1. *Pomówiony, negatywnie oceniony (w nawiązaniu do Matth 7/1) (3) : MurzNT 26 marg; Nie poładzaycie/ nie będziecie też poładzeni. RejPos 169v; SkarKaz 278b; [SzczerbSpecSax 176].*

2. *Przyznany drogą prawną (2) : Ani drzewiéy pośsefsiiéy brác w imioná/ ná tym Séymie poładzoné/ y Rewizyą tą declárowáné/ y przez Rewizory inwentowáné mamy SarnStat 93.*

posądzony czym (1): Rewizory do wńzech dóbr náleznych/ ták tych które w pośsefsiiéy [...] mamy iáko też Dekréty nálezemi teraz poładzonych/ wyfýłamy SarnStat 1129.

Synonimy: 1. osądzony, osoczony, potępiony, znieważony; 2. postanowiony, ustanowiony.

Cf POSĄDZIĆ

DDJ